

Warszawa: Zioła dla Matki Bożej

Wykonanie wiązanek ziół wymaga najpierw zebrania odpowiedniego materiału, dlatego przygotowania do tego odbywają się wcześniej. Już w lipcu Grażyna i Wiola pojechały do Gieni na działkę, aby nazbierać ziół, piołunu i wrotycza. Wcześniej była tam jeszcze Ania, która zebrała z Gienią dziurawiec. 13 sierpnia Ania z Janiną zbierały nawłóć i inne zioła i kwiaty w okolicach Warszawy. 14 sierpnia zebraliśmy się tradycyjnie, aby przygotować bukiety na Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Janka, nasza specjalistka od ziół, przywiozła cynię, astry, majeranek i dwie odmiany pachnącej mięty, aby bukiety pięknie pachniały. Monika z Sylwkiem nazbierali nawłóć, krwawnik, melisę, głóg, mięte, dziką marchew i kwiaty z ogrodu: nasturcję, nagietki, wrzos i ostrokrzew. Mieliliśmy jeszcze do dyspozycji żyto i owies od Barbary.

Bukiety wykonała ekipa w składzie: Ania, Ewa, Grażyna, Iwona, Janina, Małgosia, Monika, Wiola oraz pomocnicy: dwóch Andrzejów i Sylwek.

W salce unosił się piękny zapach ziół i kwiatów. W trakcie pracy odwiedzili nas ojciec Marian i brat Piotr. Iwona przygotowała kompozycje do ołtarza, kaplicy Matki Bożej i dla ojców do chóru. Podczas pracy Janeczka opowiadała nam o ziołach i ich własnościach leczniczych. Ania zadbała o nas, częstując herbatą i słodyczami. Wykonaliśmy 190 bukietów.

W dniu Święta Matki Bożej Zielnej rozprowadzaniem ziół zajęli się: Ania, Dorota, Ewa, Magda, Wiola i Robert. Przychodzący na Mszę św. chętnie nabywali przygotowane bukiety.

Wspólne prace pomagają nam budować wspólnotę opartą na miłości.

Iwona Witwicka OCDS

Rekolekcje Wspólnoty Warszawskiej OCDS

Nasza Warszawska Wspólnota OCDS przeżywała rekolekcje w dniach 28.08 do 01.09.2019r. Jak co roku przyjechaliśmy do Lasek – do sióstr Franciszkanek, aby tu w tym szczególnym miejscu, w ciszy wejść w osobiste spotkanie z Bogiem. W leśnym otoczeniu, na łonie przyrody, mogliśmy indywidualnie prowadzić w swoich sercach rozmowy ze Stwórcą. Również pogoda dopisała, było upalnie.

Rekolekcje głosił o. Roman Hernoga OCD, który przyjechał z Klasztoru w Zwoli, aby wprowadzić nas w II stopień modlitwy karmelitańskiej na podstawie dzieł św. Teresy od Jezusa. Podczas pierwszej konferencji przypomnieliśmy sobie najistotniejsze elementy z I etapu Szkoły Modlitwy Karmelitańskiej z ubiegłego roku. Ojciec Roman omówił trzy rodzaje modlitwy: - ustną; - myślną; - kontemplacyjną, na którą składają się: etap ascetyczny (samodzielny wysiłek człowieka) i Boże działanie (sam Bóg działa w duszy człowieka bez jego udziału).

Św. Teresa w swoich dziełach określa modlitwę wewnętrzną jako trwanie miłosne w obecności Boga. Dowiedzieliśmy się, że prawdziwa modlitwa dokonuje się w sercu i jest ona nawiązywaniem przyjaźni z Bogiem, Tym, który nas miłuje. Ważnym elementem nawiązywania relacji jest umiejętność słuchania – najpierw Boga, ale również i drugiego człowieka. Nawiązywanie relacji i przyjaźni z Bogiem trzeba nieustannie budować i pielęgnować. Istotna jest wierność Bogu, czyli bez względu na wszystko nie rezygnować z czasu poświęconego na spotkanie modlitewne. Kolejną ważną rzeczą, która ułatwi nam wejście w zażyłą relację modlitewną z Bogiem to pozbycie się „maski” i staniecie przed Bogiem na modlitwie takim jakim się jest - w prostocie własnego serca. Należy wystrzegać się fałszywej pokory, która nas wewnętrznie niszczy, natomiast prawdziwa pokora przynosi ukojenie i spokój. Tym samym należy unikać i wyzbywać się pokusy do pocięch i przyjemności tego świata. Często pokusą jaką nam narzuca świat jest pogoń za rzeczami i przyjemnościami materialnymi i brak czasu na spotkanie z Bogiem. Prawdziwa pokora koncentruje nas na Bogu. Ważne jest, abyśmy dawali Bogu to co mamy najcenniejszego: swoje serce i swój czas.

Rzeczą niezbędną do rozwoju modlitwy skupienia jest wyrzeczenie się wszystkiego i oderwanie się od wszelkich przywiązań, zerwanie więzów. Potrzeba „by On wzrastał, a ja się umniejszał”. Nieodzownym elementem naszych rekolekcji w ciszy była codzienna Msza Święta, a wieczorem adoracja Najświętszego Sakramentu. Podczas adoracji mogliśmy być z Jezusem sam na sam. Każdy indywidualnie trwał w tym, który tak bardzo nas ukochał. Czas zapatrzenia się wzajemnie na siebie, bez słów, ze świadomością, że nie trzeba potoku słów – On Najwyższy i tak wszystko wie. Trwanie, miłowanie, patrzenie. Tylko On i ja.

W Ostatnim dniu rekolekcji ojciec Roman dokonał podsumowania, a my podzieliliśmy się własnymi odczuciami i przeżyciem tego czasu. Mimo, że uczestniczyło w rekolekcjach wiele osób, to jednak każdy z nas inaczej przeżywał spotkanie z Bogiem, jak również miał własne doświadczenia na modlitwie. Pan

Bóg do każdego przychodził indywidualnie. Gdy rekolekcje dobiegły końca trudno było z leśnej ciszy przenieść się w codzienność życia.

Był to wspaniały czas, który powinniśmy przenieść do naszego życia, aby nie stracić bliskiej relacji z Bogiem. Strzec najcenniejszego Skarbu jaki znaleźliśmy. Powinniśmy pielęgnować i rozwijać modlitwę wewnętrzną w naszej codzienności. Mamy wspaniałych nauczycieli, naszych wielkich świętych, św. Teresę od Jezusa i św. Jana od Krzyża, do których lektur możemy zawsze sięgnąć.

„Wpatruj się teraz w oblicze Boga i to wystarczy,
On cię otoczy swoim spojrzeniem,
Twoją ciszę przeniknie Swoją ciszą,
I ogarnie cię miłością, pokojem i silnym ramieniem”.

Grażyna Midak OCDS

W SKRÓCIE

- ✚ O. Prowincjał zmienił dekretem (159/P/2019) konwentualność o. Wojciecha Ciaka. Z dniem 30 września br. o. Wojciech jest konwentualnym w klasztorze w Warszawie-Solcu.
- ✚ O. Prowincjał zmienił dekretem (160/P/2019) konwentualność o. Leszka Jasińskiego. Od dnia 03 października br. o. Leszek jest członkiem wspólnoty klasztoru w Warszawie-Raławicka.

